

Hur skiljer sig arbetet i en avelsbesättning från arbetet i en bruksbesättning?

Vad är det som gör en Herefordbesättning till en framstående avelsbesättning? Här kommer en lista på det som krävs av en avelsuppfödare. För det är en hel del, utöver den vanliga goda omvårdnaden, som ska till för att kunna producera riktigt bra avelsdjur!

- Ü Man är noga med att väga alla sina kalvar från födselvikt, 200 dagarsvikt, 365 dagarsvikt och vad gäller kvigorna även 550 dagarsvikt.
- Ü Man rapporterar in namn på alla djur innan de stambokförs. Både besättningsnamn och ett individnamn.
- Ü Man rapporterar in hornstatus på alla djur.
- Ü Man byter avelstjur ofta. Hur bra en tjur än är bör man inte ha samma tjur för många betäckningssäsonger. Förväntade avelsframsteg kräver att man prövar nytt avelsmaterial. Det krävs också för att kunna förse återkommande kunder med nya och intressanta härstamningar.
- Ü Man använder semin till åtminstone några kor. Gärna 10 % eller mer.
- Ü Man prövar tjur på Gismestad. Det är där Svensk Avel köper sina semintjurur så våra bästa tjurur skall vara där. Det är även en bra marknadsplats för rasen.
- Ü Man köper prövade tjurur från Gismestad. Det finns det alltid några riktigt bra tjurur att slåss om där. Ett högt medelpris på auktionen ger rasen högre status.
- Ü Man deltar med sina djur på utställningar – både lokalt och nationellt.
- Ü Ett brinnande intresse för härstamningar och för att hålla sig uppdaterad på allt nytt som händer inom avelsvärdering och inom rasen både internationellt och i Sverige.

Göran Johansson, Galtås, Avelsrådets ordförande